

za základ také svému rozhodnutí, a musil dotyčnou námitku stížnosti zamítnouti jako bezdůvodnou.

V důsledku toho musila pak celá stížnost jako bezdůvodná býti zamítnuta.

Č. 2262.

Administrativní řízení. — Řízení před nss-em: Učinila-li teprve III. stolice správní výrok o otázce, o níž příslušné stolice nižší řádným způsobem nerozhodly, ač se strana rozhodnutí takového domáhala, je v tom spatřovati podstatnou vadu řízení podle § 6 zák. o ss.

(Nález ze dne 24. dubna 1923 č. 7011).

Prejudikatura: Boh. 1906, 2216 a 2235 adm.

Věc: Josef E. v Plzni proti ministerstvu obchodu stran živnosti výroby prošíváných pokrývek.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

(Z důvodů): — — — —

St-I domáhal se svým podáním z 12. prosince 1921 řízeným na osp-ou toho, aby jeho ohlášení živnosti výroby prošíváných příkrývek bylo živnostenským úřadem vzato na vědomí, poněvadž jest to podle jeho názoru živnost svobodná, a jen pro případ, že uznána bude za řemeslnou, žádal za udělení dispense od průkazu způsobilosti. Úřad živnostenský I. stolice formálního rozhodnutí o tom, je-li ohlášená živnost svobodná nebo řemeslná, st-li nevydal, nýbrž předložil podání obsahující žádost za dispens od průkazu způsobilosti jen jako petit eventuální, zsp-é. Zsp se otázkou, jde-li o živnost svobodnou nebo řemeslnou, také vůbec nezabývala omezivši se na výrok, odpirající udělení dispense od průkazu způsobilosti. Jestliže teprve žal. úřad v nař. rozhodnutí vyslovil, že výroba prošíváných pokrývek jako ložního zboží jest řemeslnou živností podle § 1 č. 34 živn. ř., učinil jako stolice III. výrok o otázce, o níž příslušné stolice nižší řádným způsobem nerozhodly, ač se strana rozhodnutí takového domáhala. V tomto postupu úřadů musil nss spatřovati porušení podstatných forem řízení a zrušil proto nař. rozhodnutí podle § 6 zák. o ss.

Č. 2263.

Administrativní řízení: Opřel-li žal. úřad svoje rozhodnutí o jiný dřívější domněle pravoplatný výrok svůj, který však se ukázal zmatečným, jest i nové rozhodnutí nezákonným.

(Nález ze dne 24. dubna 1923 č. 7233).

Prejudikatura: srovn. nález Boh. 2243 adm.

Věc: Julius H. ve V. B. (adv. Dr. J. Hahn z Prahy) proti civilní správě Podkarpatské Rusi v Užhorodě stran znovupřijetí do služeb resp. pensionování.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.

(Z důvodů): — — —

Obě žádosti st-lovy, o kterých nař. výnosy bylo rozhodnuto, obsahovaly petity dva, a to jednak žádost za opětné převzetí do šinných služeb notářských, jednak žádost za přiznání odpočivných požitků.

Oba tyto petity byly zamítnuty s poukazem na to, že není důvodů, aby na výnosu žal. úřadu ze dne 16. března 1922 č. — něco bylo změněno.

Tímto posledním výnosem však bylo st-li oznámeno jenom tolik, že min. vnitra výnosem ze dne 5. března 1922 č. — nedalo souhlas, aby st-l byl zpět přijat do služeb.

Nař. rozhodnutí vycházejí z předpokladu, že výnosem tímto bylo již pravoplatně rozhodnuto o obou petitech a že jest tu tedy res judicata.

Názor tento však jest nesprávný, neboť o žádostech za ustanovení obecním nebo obvodním notářem rozhoduje dle § 5, posl. odst. vl. nař. ze dne 18. února 1921 č. 71 Sb. guvernér Podkarpatské Rusi a nikoliv min. vnitra, výnos žal. úřadu ze dne 16. března 1922 pak jak co do formy tak co do obsahu se jeví jako intimát rozhodnutí min. vnitra, tedy úřadu k rozhodování nepřislušného, následkem čehož akt tento jest zmatečným a odkaz na právní moc jeho tedy není na místě.

Pokud pak jde o druhý petit, týkající se přiznání odpočivných požitků, neobsahuje výnos žal. úřadu ze dne 16. března 1922 č. — vůbec žádného výroku o odpočivných požitcích a jest tedy poukaz obou nař. rozhodnutí na právní moc výnosu toho bezpodstatným.

O jiné skutečnosti nař. rozhodnutí opřena nejsou. Ježto tedy žal. úřad svůj výnos ze dne 16. března 1922 č. —, o který obě rozhodnutí svoje opírá, nesprávně hodnotí, bylo obě nař. rozhodnutí zrušiti dle § 7 zák. o ss.

Č. 2264.

Policejní právo trestní (Slovensko): Rozhodl-li ministr pro správu Slovenska jako III. stolice o odvolání z trestního nálezu županského úřadu jako stolice II. ve věcech nešetření soupisové povinnosti, v nichž se instanční pořad končí u II. stolice (§ 9 vl. nař. z 9. ledna 1920 č. 61 Sb.), jest jeho rozhodnutí zmatečné.

(Nález z 25. dubna 1923 č. 4821).

V ě c: Karel N. v L. proti ministru čsl. republiky s plnou mocí pro správu Slovenska stran trestního nálezu pro nešetření soupisové povinnosti.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.

D ů v o d y: — — —

Podle § 9 vl. nař. ze dne 9. ledna 1920 č. 61 Sb. rozhoduje o přestupku nešetření soupisové povinnosti v 1. instanci politický úřad první